

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4102044

הדברים אלא יש מהם ששכחו לציין שהמקור הוא רבינו ז"ל, כגון בס' חלקת יהושע ביאלא (ירושלים תשנה ח"א דף לט), וכן ב"דרשות" ויוניץ-מונסי (תשס"ב, ח"א ע' רמה). וזה בחי' "ובשנה השביעית שבת שבתון". ופירשו הקדמונים (ר"א) שביתה לגוף ולנפש, "שבת לה" פירש הספורנו שגם עובדי, אדמה כאשר ישבתו בשנה ההיא יתעוררו לדרוש את ה'. ע"כ. (נמצא ששנת השמיטה טובה לגוף, לנפש ולנשמה, שיכולים לעסוק בתורה שנה רצופה ללא עיסוקים צדדיים. ואשרי הקובע וחוטף עתים לתורה ככל יכולתו. אגב, ענין קביות לתורה - שייך גם כן לגדולי הדור. ומנהגי הדור. כי הרי אמרו חז"ל (אבות ריש פ"ו) רמ"א כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה. ונהנין ממנו עצה ותושיה. ועי"ז יוכל להתבטל מעסק התורה הרבה מאד וע"כ צריך לקבוע עתים לתורה שבהם בשום אופן אין קבלת קהל והם כולם קודש לה'.

בברכת התורה וכמו"ם שמעון יוסף הכהן ויוזפלד

מדרש

רבי תנחום ברבי חייה פתח ביום טובה היה בטוב וביום רעה ראה כי גם את זה לעומת זה עשה האלקים אם באת רעה לחבירך ראה היאך לזכות בו ולפרנסו כדי שתקבל מתן שכרו כך היה רבי תנחום ברבי חייה עושה בשעה שאמו לוקחת לו ליטרא אחת של בשר מן השוק היתה לוקחת לו שתים אחת לו ואחת לעניים על שום גם את זה לעומת זה עשה הקב"ה עניים ועשירים כדי שיהו זוכין אלו לאלו לפיכך משה מזדויר לישראל וכי ימוך אחיך. (ויקרא רבה לד, ה)

וספרתם לעצמכם

זה בחינת מה שאמרו רבותינו ז"ל לענין ספירת העמר: "וספרתם לכם" וספרתם לעצמכם, כי כל הבא לטהר את עצמו ולזכות לקבל עליו על תורה, שנה בחינת ספירת העמר, שהוא הכנה לקבלת התורה, צריך לספר הימים לעצמו דקא, ואל יפיל אותו חבירו כלל, חס ושלום, שנה בחינת "אחד היה אברהם", פמבאר במקום אחר, הינו שחשב תמיד שהוא רק אחד בעולם, ולא הסתפל על שום מונע ומעכב ומבלבל. פי באמת, כמו שיש פמה מניעות מרשעים הרוצים למנוע בכמה הסתות ופתויים וליצנות וכו' או בהתגרות הממלקת שמרביין עליו, כמו-כן יש גם-כן לפעמים פמה מניעות וקלישות-הדעת אפלו מחבריו ואוהביו הפשרים באמת. וכל זה אי אפשר לבאר היטב בכתב, רק המשפיל החפץ באמת יבין מדעתו, כי כנגד כל מיני מניעות פאלו צריכין לילך בדרך הנזכר לעיל, בחינת "אחד היה אברהם", ולא יסתפל על חבירו כלל, בבחינת "וספרתם לכם לעצמכם" פ"ל, ולהתנהג בדרך התמימות ולהיות בשמחה תמיד; אפלו בעניות ודחקות גדול, וגם עבודתו ותפלתו אינה בשלמות כלל, אף-על-פי-כן יהיה שמח בחלקו תמיד ולא יסתפל על העולם כלל. (אוצר היראה מהדורא בתרא אות נא)

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר בהר לכבוד ... אחרשה"ט!
בעורת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"וידבר ה' אל משה בהר סיני לאמור... ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ, שבת לה" (ויקרא כה, א-ד).

כי כל יהודי ויהודי חייב לקבוע עתים לתורה, שבהם הוא מתפנה מכל העיסוקים והענינים, והזמן ההוא כולו קודש לה'. ומסתגר ופורש מכל הטיירות לעסוק בתורה הקדושה, והזמן שקבע עד כמה שזה בידו לא יחליפנו ולא ימירנו, ולא יזנו, אלא קבוע קבוע יהיה. בלי תירוצים, לא ארעי/ עראי, לא אקראי, לא לפעמים ולא יתחבא אחרי "אם ירצה ה'" [כי ה' בודאי רוצה, רק הוא בעצמו צריך לרצות, ולרצות באמת] וכמו שאמרו חז"ל (שבת לא), בשעה שמכניסין אדם לדין, אומרים לו נשאת ונחת באמונה, קבעת עתים לתורה ופרש"י לפי שאדם צריך להתעסק בדרך ארץ, שאם אין דרך ארץ אין תורה (אבות פ"ו, מ"ז), הוצרך לקבוע עתים לתורה דבר קצוב, שלא ימשך כל היום לדרך ארץ. ע"כ. וכן אמרו חז"ל (סנהדרין ז), אין תחילת דינו של אדם נידון. אלא על דברי תורה, שנאמר (משלי יז) פוטר מים ראשית מדין. (ומה ששני המאמרים נראים קצת כסותרים, עיי"ש בתוס' ד"ה אלא, ובמהר"ל בדרך החיים ע' קל, ובנתיבות עולם (נתיב יראת ה' פ"ב, דרשות ע' לא. ובעיני יעקב קדושין מ:), וכאן בעץ יוסף, ועוד). ובמהרש"א דייק לשון "קבעת עתים לתורה", בלשון רבים, והסביר שיש שני עתים, אחד ביום

בשתיפי

"ועושה שלום ובורא את הכל", פי בשעת בריאה נפלו עולמות למטה, והעולמות הם אותיות, ונתפזרו לכמה ניצוצות. ועלי ידי העלאת מיין נוקבין של תורה ותפלה, נעשה צדוף מהניצוצות, ונעשה עולם. וזה "ונתתי שלום בארץ", פי מהארציות נתעלה הניצוצות, ונעשה שלום. וזהו: "ולאמר לציזן עמי אתה", אל תקרי עמי אלא עמי בשתיפי וכו', פי הוא גם כן כמו בורא כמולו שמים וארץ כנ"ל.

(ליקו"מ עה)

ואחד בלילה. ע"כ וכמו שנוהגים הבעלי בתים הכשרים לקום יום יום פארטאגס דהיינו לפנות בוקר ולעסוק כשעתיים בתורה ואח"כ מתפללים תפילת שחרית (ויש כאלה שמקודם מתפללים שחרית, ואח"כ מצטרפים לשיעור תורני, או לומדים בעצמם), וכן בערב בין מנחה לערבית, או אחרי ערבית לומדים שוב. ובספר יוסף אומץ (ע' סה) איתא, דקביעת עתים לתורה-היינו שקובע בכל יום ויום עת ידוע ללמוד בשעה זו (וטוב לקבוע ג"כ מקום קבוע) ואינו מבטל תמידותו בשום ענין, אף אם סבור להרוויח ממון הרבה, ע"י ביטול הזמן הקבוע לו, שבוז מראה חשיבות וחביבות התורה בעיניו, לאפוקי מי שאין לו עת קבוע, רק שהוא לומד בכל עת פנוי, אע"פ שאפשר שלומד הרבה מאד, מ"מ אין שכרו כ"כ גדול כאותו שלומד בעת קבוע וידוע. אע"פ שלימודו אינו כ"כ הרבה, אחרי שעתו קבוע ותקוע, עכ"ד. ואכן הקביעות עתים - מראה ומוכיח שהדבר חשוב בעיניו, וזה מה ששואלים ומעניינין לדעת. ואיתא בליקוטי מוהר"ן (קמא, סי' רפד) שרבינו ז"ל הוכיח את אחד שאמר לו שאין לו פנאי ללמוד מחמת שעוסק במשא ומתן, ואמר שאעפ"כ ראי לו לחטוף איזה זמן לעסוק בתורה בכל יום, ואמר שזהו מ"ש רז"ל ששואלים את האדם קבעת עתים לתורה, קבע-הוא לשון גזילה, כמו שכתוב (משלי כב) וקבע את קובעיהם נפש, היינו ששואלים את האדם, אם גזל מן הזמן שהוא טרוד בעסקיו, אם גזלת מהן עתים לתורה, כי צריך האדם לחטוף ולגזול עתים לתורה מתוך הטיירא והעסק. ע"כ. ובכמה ספרים הובאו

צדקה עשה עם עמילי תורה

נמצא מבואר שכל הברכות והישועות וההצלחות בגשמיות ורוחניות באים ע"י עסק התורה, ונמצא מבואר שהת"ח העוסקים בה בתדירות הם גם גדולי הבעלי חסד המשפיעים ודואגים לתיקון העולם, כי באמת בשבילם ובזכותם נברא העולם וע"כ עליהם מוטל חובת הדאגה לתיקון העולם וכמב"פ, והם הם גורמים הטובה הבאה לעולם והם הם הדואגים לכלי שיחזיק את הטובה והברכה שע"י נשפע, כי עיקר כלי המחזיק הנ"ל הוא השלום וכמ"ש חז"ל (עוקצין פ"ז מ"ב) אמר ר' שמעון בן חלפתא לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום, שזה בחי' משחז"ל (סנהדרין כח:). כל העוסק בתורה לשמה משים שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה. וכמ"ש (ברכות סד.) ת"ח מרבים שלום בעולם נמצא שכל החסדים על ידם, וע"כ בודאי שחובת כל העולם שאינם עוסקים בתורה יומם ולילה כמותם לעודדם ולהחזיקם למען לא תתבטל מלאכתם מלאכת הקודש שכל העולם כולו נהנה ממנה, ועי"ז בעצמו יתרבה ברכת ה' כלפיהם שזה בחי' משחז"ל (שה"ש ר"ו, יז) כל מה שישראל נגזזים מעמלם ונותנים לעמילי תורה בעוה"ז לטובתם הם נגזזים, ומרבים להם עושר בעוה"ז ושכר טוב לעוה"ב, וזה בחי' משחז"ל (קה"ר יא, א) אם ביקשת לעשות צדקה עשה אותה עם עמילי תורה. (מתוך הספר "יש מאין")

התיקון הכללי

אזכרה נגינתי בלילה (תהלים עז, ז).

הנני זוכר הניגונים שהייתי מנגן בחצות לילה, ובהתבודדות שלי, בלילה. א"נ ה"ק: בלילה וכשרע בנשמה - אזכרה המנגינות המתנגנות בשבת, בסעודות של ליל שבת, והבוקר, וסעודה שלישית ומוצ"ש, יום טוב, ראש השנה, יום כיפור, חנוכה ופורים, ועתות פגרה, ושאר עתי נגינות. א"נ ה"ק: בלילה וירידה הרוחנית אזכרה התכלית ומתעורר אני להתחדשות בעבודת ה' ע"י נגינתי.

נחזור להסבר הראשון: **אזכרה נגינתי בלילה**, בעת ההתבודדות עת אשר עם לבבי אשיחה ומפרש שיחתי לפני ה' כדבר איש אל רעהו, והוא הזמן של חשבון הנפש, זמן של ויחפש רוחי, שזה עיקר ההתבודדות, שיחה עם ה' על כל מה שעובר ועבר עליו, וחשבון הנפש, שבו ג"כ מקבלים החלטות וקבלות איך להתקרב להשי"ת יותר ויותר, ואיך להתעלות יותר ויותר שקורים 'שטייגן'. ובכלל החיפוש - לא להתעלם ממומיו וחסרונותיו, ולא מעוונותיו והצורך בתיקון מעשיו הראשונים, ובכלל הנ"ל הכי קאמר: עם לבבי אשיחה. היינו עם כוונת הלב, כי יתכן שמתוך הרגל או יאוש, או חוסר מצב רוח והתעוררות, יתכן שמדבר עם ה' בלי לב, אלא כעין תוכי. ולכן הזכיר שזוכר הזמנים היפים שהתבודדות היתה מכל הלב, ועם לבבי אשיחה. (מתוך הספר "שי למורא")

וספרתם לכם

לכם לעצמכם כנ"ל וכמו שמבואר בהמעשה של החכם והתם. בואר שם שהתם היה רצען וכו' ולא היה יכול המלאכה כראוי ומנעל שלו היה בג' קצוות וכו' והוא היה מתפאר בו מאד כמה נאה ויפה המנעל הזה וכו'. והיתה שואלת לו אשתו אם כן מפני מה שארי בעלי מלאכות נוטלים ג' זהובים בעד זוג מנעלים ואתה אינך לוקח כי אם אחד זהב וחצי השיב לה מה לי בזה זה מעשה שלו וזה מעשה שלי (דאס איז יענימס מעשה אין דאס איז מיין מעשה) ועוד למה לנו לדבר מאחרים הלא נתחיל לחשוב כמה וכמה אני מרוויח בהמנעל זה מיד ליד העור הוא בכך וכו' (עיין שם כל זה היטב) והבן כי במעשה הזאת מבינים רוב העולם כמה דברים הנוגעים לעבודת השם יתברך שצריכין להתנהג בדרכי התמימות ולהיות בשמחה תמיד אפילו בעניות ודחקות גדול וגם עבודו ותפלתו אינו בשלימות כלל אף על פי כן יהיה בשמחה בחלקו תמיד ולא יסתכל על העולם כלל שיש להם פרנסה כנגדו בכפלי כפלים ויש להם אכילה ושתיה ומלבושים נאים וכו' ואף על פי כן מלאים דאגות תמיד בריבוי חסרונות וגם בעבודת ה' בתורה ובתפלה הם גדולים ממנו אלפים פעמים ואף על פי כן אל יפול בדעתו מזה כלל רק יהיה שמום בחלקו תמיד כמבואר שם שהלחם שלו היה אצלו כל המאכלים שבעולם וכו' ומנעל שלו שגמר בכמה ימים ביגיעה גדולה והיה מלא חסרונות והרוויח בו פחות הרבה מאחרים אף על פי כן היה יקר בעיניו מאד והתפאר בו הרבה ולא הסתכל על אחרים כלל ואמר מה לי בזה זה מעשה שלו וזהו מעשה שלי וכנ"ל וכנ"ל. ורבינו ז"ל רמו בעצמו אחר שסיפר מעשה זאת שכונתו לענין תפלה ועבודת ה' כמו שמובא שם בסוף שאמר רבינו ז"ל ואם התפלה אינו כראוי היא מנעל בג' קצוות והבן עיין שם היינו כנ"ל שצריכין להתנהג בתמימות גדול כדרכי התם הנ"ל וצריכין לדקדק בכל המעשה ליקח לעצמו מוסר ועצות מדברי התם הנ"ל ולילך בדרכיו ולהיות בשמחה תמיד ואל יבלבל אותו העולם כלל ואפילו חבריו שזוכין לתפלה ועבודה הרבה יותר ממנו אף על פי כן אל יפול בדעתו מזה כלל רק יהיה בשמחה תמיד בכל נקודה ונקודה טובה שמרוויח בתפלתו ועבודתו איך הוא עיין שם בהמעשה ותבין. (ליקו"ה או"ח הל' פסח ה"ד אות כב)

והנה להשיבך על צעקתך, כבר הקדים לנו השם יתברך רפואה למכה על ידי הדבורים הקדושים שספרתי לך מרבנו הקדוש והנורא זכר צדיק לברכה בכתב ובעל פה, שפלאם הם שבעה משיבי טעם להחיות גם אותי, גם את כל העולם כולו, גם אותך, כמו שהוא עתה, פי אין ענין בעולם שאינו כולל בדבריו הקדושים וזכרונם לברכה, ותודה לאל בך שמעתם ממני הרבה והבנת הרבה וראית הרבה בספריו הקדושים, ובהספרים אשר חנני ה' להחדש בדבריו הקדושים, ויבדאי ראוי לך להבין מדעתך להחיות נפשך גם עתה, פי זה כלל גדול ויבדאי דברנו מזה פמה פעמים שאפלו אם נדבר הרבה כהנה וכהנה דברי אמת המשיבין את הנפש, עם כל זה צריך כל אחד להבין מהם דבר מתוך דבר להחיות נפשו במקומו ובשעתו, כפי מה שהוא, פי אלו פינו מלא דבורים אמתיים וכו' לא יוכל איש לדבר לחברו ותלמידו בפרטי פרטיות לרפאות מכאובי נפשו ולחזקו ולאמצו בפרטי פרטיות על כל מה שעובר עליו ביום אחד מפל שפן בשבוע מפל שפן בחודש ובשנה, מפל שפן כל ימי חייו, והעקר להבין מעצמו מהדבורים קדושים שמדברים עמכם לקבל מהם התחזקות ועצות לשמח נפשו בתוך מעוף צרה וצוקה חס ושלום להפוך כל מיני גיון ואנחה לשמחה, ובפרט שתודה לאל בך יש לנו יסוד מוסד לשמח נפשנו ולהחיות עצמנו בכל מקום שהוא בכל מה שעובר על כל אחד על ידי שזכנו השם יתברך לידע ולהתקרב לאור כזה וכו'. ועל כל פנים אין אנו מתנגדים עליו. ודע והאמן בני חביבי פי לא דבר ריק הוא ממנו, ובכל יום ובכל שעה אתה צריך להחיות עצמך בזה. (עלים לתרופה מכתב קפח)

ביותר צריך להזהר לטבל לקריו בימי עמר. בספירת העמר יכולין להכניע את המסור. וסימן: לעמר - ראשי תבות מי אגרא רמא ל' בירא עמיקתא. (ספר המידות ספירת העמר חלק שני)

להצלת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובגשמיות

להערות והארות 7658704 - 052
לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר
במייל netzah.meir@gmail.com

לעילוי נשמת
תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ז שבט
תנצב"ה.

נתן וצ'רנה כלאוור ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

לעילוי נשמת
אורי בן ניסים ז"ל

יריב בן מניח
חורה בתשובה שלמה